

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 031134 18 U
Sarajevo, 02.06.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Agencija za lijekove i medicinska sredstva BiH, ulica Veljka Mlađenovića bb, Banja Luka, protiv rješenja broj: JN2-01.07-1-1-620-6/18 od 14.11.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.06.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog broj: JN2-01.07-1-1-620-6/18 od 14.11.2018. godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01.07-1-1-620-6/18 od 14.11.2018. godine usvojena je žalba ponuđača „Dialogos“ d.o.o. Banja Luka i poništeno rješenje ugovornog organa broj: 11-16.6-5534-9/16 od 27.09.2018. godine i predmet vraćen ugovornom organu na ponovni postupak. Obavezan je ugovorni organ da žalitelju nadoknadi troškove postupka u iznosu do 450,00 KM u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, te je usvojen zahtjev žalitelja za povrat uplaćenih sredstava u iznosu od 500,00 KM na ime nakande za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora u kojoj detaljno navodi dosadašnji tok postupka. U obrazloženju tužbe navodi da se tuženi u osporenom rješenju nije osvrnuo na navode iz odgovora na žalbu koji je dostavio, odnosno samo je istakao da je obrazloženej tužitelja neprihvatljivo i da je tužitelj bio u obavezi da vodi računa da ima otvoren postupak koji nije realizovan i da obezbijedi sredstva neophodna za realizaciju predmetne javne nabavke. Smatra da je ovakav stav neprihvatljiv i predstavlja zanemarivanje imperativnih odredbi ZJN i Zakona o

finansiranju institucija BiH koji se direktno primjenjuju u postupcima javnih nabavki koje vode ugovorni organi koji su državne institucije. Ističe da je zbog podnesene žalbe, te pokretanje upravnog spora, proteklo dvije godine kada je i okončana budžetska 2016. godine, te je evidentno da ugovorni organ više ne raspolaže finansijskim sredstvima da bi se konkretni postupak javne nabavke mogao voditi i okončati, odnosno da bi bilo nezakonito postupanje da se u 2018. godini okonča postupak nabavke iz 2016. godine. Ukazuje da bi nastavak postupka i eventualno donošenje odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača bilo nezakonito trošenje budžetskih sredstava u 2018. godini. Ističe da je članom 2. stav 1. Zakona o finansiranju institucija BiH propisano da je budžet akt Parlamentarne skupštine BiH kojim se utvrđuje plan finansijskih aktivnosti budžetskih korisnika, koji obuhvata projekciju iznosa prihoda i utvrđenog iznosa rashoda za period jedne fiskalne godine. Ističe da ono što je planirano da se finansira u 2016. godini se ne može realizovati i finansirati u 2018. godini, bez obzira na razloge, te da ne znači da je ugovornom organu potrebno u 2018. godini ono što mu je bilo potrebno u 2016. godini. Ukazuje i da je odredbom člana 14. stav 2. Zakona o finansiranju institucija BiH decidno zabranjeno stvaranje obaveza van odobrenih sredstava za tekuću fiskalnu godinu. Konačno je predložio da se tužba uvaži i osporeno rješenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se ista odbije kao neosnovana.

Sud je prethodno ispitao postojanje procesno pravnih uslova za meritorno rješavanje spora, pa je našao da isti ne postoje, zbog čega je odlučio kao u dispozitivu rješenja iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ Agencija za lijekove i medicinska sredstva BiH pokrenuo postupak javne nabavke usluge prevođenja za potrebe ugovornog organa, te je dana 13.12.2016. godine donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, a potom dana 27.12.2016. godine Odluku o poništenju postupka javne nabavke. Odlučujući o žalbi ponuđača „Dialogos“ d.o.o. Banja Luka tuženi je dana 26.01.2017. godine donio rješenje broj JN2-01.07-1-15-6/16 kojim je žalbu usvojio, poništio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak. Tužitelj je protiv navedenog rješenja pokrenuo upravni spor, a Sud BiH je dana 09.07.2018. godine donio presudu broj: S1 3 U 024504 17 U kojom je tužba uvažena, osporeno rješenje poništeno i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak. Tuženi je potom dana 25.07.2018. godine donio rješenje broj: JN2-01-07-1-397-5/18 kojim se žalba usvaja, poništava rješenje ugovornog organa od 27.12.2016. godine i predmet vraća ugovornom organu na ponovni postupak. Tužitelj je potom dana 27.09.2018. godine donio rješenje broj: 11-16.6-5534-9/16 kojim se otkazuje postupak javne nabavke pozivajući se na odredbe člana 69. stav 3. ZJN. Protiv navedene odluke žalbu je izjavio ponuđač „Dialogos“ d.o.o. Banja Luka, a tuženi je osporenim rješenjem žalbu usvojio, poništio rješenje ugovornog organa od 27.09.2018. godine i predmet vratio ugovornom organu na ponovni postupak. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da je neprihvatljivo obrazloženje ugovornog organa da za predmetnu javnu nabavku nema obezbijeđena finansijska sredstva.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja ovaj sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešno primjeni zakona.

Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/14) je poseban materijalnopравни propis kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanje aktivne i pravične konkurencije, među potencijalnim dobavljačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao dobavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cijelosti poštuju postavljene uvjete u tenderskoj dokumentaciji predmetne javne nabavke. Stoga je ovaj zakon mjerodavan u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu. Ovo nadalje znači da tenderska dokumentacija mora biti sačinjena u skladu sa odredbama čl. 53-55 Zakona o javnim nabavkama i uputstvom za pripremom modela tenderske dokumentacije i ponuda. Posebno se mora prilikom pripreme tenderske dokumentacije poštivati princip jednakog tretmana i nediskriminacije ponuđača.

Kako to proizlazi iz spisa predmeta ugovorni organ je odlukom broj: 11-16.6-5534-1/16 od 15.11.2016. godine pokrenuo postupak javne nabavke usluge prevođenja, te je dana 13.12.2016. godine donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, a potom dana 27.12.2016. godine, Odluku o poništenju postupka javne nabavke. U predmetnom postupku tuženi je donio rješenje 26.01.2017. godine kojim je usvojen žalba ponuđača „Dialogos“ d.o.o. Banja Luka, a koje rješenje je poništeno presudom ovog suda od 09.07.2018. godine. Tuženi je potom donio rješenje 25.07.2017. godine i vratio predmet ugovornom organu na ponovni postupak. Ugovorni organ je u rješenju o otkazivanju postupka javne nabavke naveo da okončana budžetska 2016. godina, te da ne raspolaže finansijskim sredstvima potrebnim da bi se konkretni postupak javne nabavke mogao voditi i okončati, a nastavak postupka i eventualno donošenje Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača bi bilo nezakonito trošenje budžetskih sredstava.

Imajući u vidu naprijed navedne podatke iz spisa, ovo vijeće zaključuje da je ugovorni organ postupio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama. Slijedom navedenog, tuženi organ je pogrešno zaključio da tužitelj kod ovakvog stanja stvari nije mogao donijeti odluku kojom poništava postupak javne nabavke.

Nadalje, odredbom člana 69. stav 3. Zakona o javnim nabavkama propisano je da je ugovorni organ obavezan poništiti postupak javne nabavke u slučaju dokazivih razloga koji su izvan kontrole ugovornog organa i koji se nisu mogli predvidjeti u vrijeme pokretanja postupka javne nabavke. Odredbom člana 70. stav 4. citiranog zakona propisano je da Odluka o poništenju postupka nabavke sadrži: podatke o ugovornom organu, broj i datum donošenja odluke, podatke o javnom oglašavanju, vrstu postupka nabavke, zakonski osnov za poništenje postupka nabavke, detaljno obrazloženje poništenja, pouka o pravnom lijeku, potpis ovlaštenog lica i pečat ugovornog organa.

Kako iz spisa proizlazi da je odluka o provođenju postupka javne nabavke donesena dana 15.11.2016. godine, te kako je predmetni postupak javne nabavke trajao dvije godine, te kako ugovorni organ nije planirao sredstva u 2018. godini za ovu vrstu usluge, to je pravilna odluka ugovornog organa kojom poništava postupak javne nabavke u cijelosti.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po uputama Suda sadržanih u ovoj presudi i nakon pravilnog i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama te pravilnom supsidijarnom primjenom relevantnih odredbi Zakona o upravnom postupku.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je primjenom člana 37. Stav 1 i 2 Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/13) donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

